

Chương 7: Lạnh Cảm

Lạnh Cảm Là Gì

Lạnh cảm là chữ dùng mô tả sự suy nhược cảm giác tình dục nơi đàn bà. Nó bao gồm một loạt đầy đủ các đáp ứng dưới tiêu chuẩn, từ tránh né hoàn toàn đụng chạm xác thịt đến thỉnh thoảng thiếu cực khoái. Chữ lạnh cảm (frigidity) là một từ không đúng và có lẽ do một người đàn ông nào đó đã đặt ra từ ngày xưa.

Sao Lại Như Thế?

Nó cho thấy sự thiếu hiểu biết về cấu tạo tình dục của phụ nữ nên lẫn lộn một triệu chứng với bệnh. Không đủ khả năng đáp ứng tình dục không phải là một lối sống mà bà nào cũng chọn cho mình: nó bị áp đặt cho họ do những điều kiện ngoài ý muốn. Ngoài ra, từ này nói rõ rồi: lạnh cảm nghĩa là lạnh và hàm ý người đàn bà chủ tâm gạt bỏ tình dục. Điều đó không đúng tí nào. Có lẽ phải dùng một từ khác đúng hơn là "Thiếu cực khoái" (Orgasmic impairment, viết tắt là O.I). Nói chung, đó là điều tất cả các bà lạnh cảm đều có. Quan trọng hơn là từ này không phê phán và không qui lỗi cho ai cả.*

Các Hình Thức Lạnh Cảm Là Gì?

Giống như liệt dương, lạnh cảm có nhiều loại từ thất bại sinh lý rõ ràng không chối cãi đến những biểu lộ tế nhị hơn có thể mang lối hóa trang chung gọi là cường sinh lý. Vấn đề cơ bản trong sự lạnh cảm (thiếu cực khoái O.I) là não và âm đạo không liên kết với nhau một cách bình thường. Nó giống như một máy điện thoại hỏng giây. Đôi khi đường giây chết cứng giữa cuộc đàm thoại. Đôi khi câu chuyện tiến hành thông suốt nhưng bị cắt

xén đi. Đôi khi hai bên đầu giây bị lộn số, đôi khi chuông không reo...

Điều Gì Xảy Ra Nếu Chuông Không Reo?

Thế là lạnh cảm toàn diện và tuyệt đối rồi. Đối với những mục đích thực tế, các cơ quan sinh dục cũng coi như không tồn tại nữa. Một người đàn bà bị trường hợp này từ bỏ hết mọi ham thích sinh lý và các vật dục. Nàng bị gia đình, bạn bè hiểu lầm và bị xếp xó vào với những bóng đen xã hội như một "cô gái già vỡ mộng", một danh hiệu chắc chắn là không xứng đáng với cô. Lạnh cảm toàn diện là một vấn đề xúc cảm trầm trọng, đáng được chữa trị.

Nó Xảy Ra Như Thế Nào?

Như các vấn đề xúc cảm khác, nó có cội rễ ở quá khứ của nạn nhân. Không có nhà tâm thần học nào từng trông thấy một người đàn bà trong tình trạng này xuất thân từ một gia đình sung túc ấm cúng trong đó cha mẹ yêu nhau một cách êm đẹp. Đa số những bà bị lạnh cảm toàn diện đều thiếu cảm xúc một cách trầm trọng ngay từ hồi còn bé. Cử chỉ của họ lúc lớn lên thường là làm sống dậy một cách vô thức sự lạnh nhạt và cô đơn họ đã trải qua hồi còn bé. Một loạt các sự việc xấu đã xảy ra và biến đổi một cô bé năm tuổi, có hạnh phúc thành một cô gái già bốn mươi tuổi, khắc khổ và xa lánh mọi người. Rủi thay vấn đề xúc cảm đã xâm nhập sâu vào các khía cạnh của nhân cách người đàn bà này.

Tại Sao Lại Thế?

Giao hợp chỉ đơn giản là một loại giao tế xã hội

chuyên biệt hóa, trước khi một người đàn bà có thể quan hệ tình dục (giao hợp) với một người đàn ông hẳn bà ta phải có giao thiệp xã hội với ông ấy. Sự cùn nhụt về xúc cảm rất hiển nhiên và bi thảm trong khung cảnh tình dục cũng thấm sâu vào đa số các khía cạnh khác của nhân cách người đàn bà nữa. Emily là một ví dụ. Chị Hilda của cô tả lại rõ ràng như sau:

"Emily chỉ mới có ba mươi tư nhưng bác sĩ sẽ không nghĩ thế nếu ông đã gặp cô ấy từ trước. Cô ấy dạy sử ở trường đại học và đa số sinh viên đều nghĩ ít nhất cô cũng bốn mươi. Đây là một điều tủi hổ vì cô rất xinh đẹp. Tôi muốn nói là cô đã chăm sóc bố chúng tôi suốt mười năm cho đến khi cụ mất hồi tháng năm vừa qua, và lại ông cụ cũng không phải là người dễ chiều đâu. Cô không mấy may quan tâm đến đàn ông và vì thế, không có nhiều đàn ông thích cô. Áo quần cô mặc: cô không mặc mini jupe, và ngoài cô ra trong cả trường đại học không có kẻ nào khác mặc jupe dài dưới đầu gối. Và lại tôi không thể bảo cô đánh môi. Ấy thế mà Emily lại xinh đáo để mới khổ chứ!".

"Ngoài nhà trường cô ấy còn có những hoạt động nào khác không?"

"Không có gì cả. Thực đấy. Từ khi ông cụ qua đời, cô ấy lúc nào cũng ở một mình. Thỉnh thoảng một chàng trai mời cô đi chơi, nhưng cô không chút quan tâm đến. Điều tôi không thể hiểu là tại sao cô thay đổi quá nhiều. Hồi còn trẻ, cô duyên dáng như một nụ hoa và tôi những tưởng rằng cô sẽ lấy chồng trước khi học xong trung học".

Cuối cùng Emily đến gặp một bác sĩ tâm thần, và cốt yếu là, như nàng nói "là để làm vừa lòng chị tôi" người duy nhất cô còn giữ sự đụng chạm tình cảm.

"Tôi không rõ Hilda nói gì với ông, bác sĩ ạ, nhưng

đúng là tôi không cần gì đến tình dục. Tôi cũng không muốn nói chuyện về cái đó nữa. Nếu ông muốn thảo luận điều gì khác, tôi sẵn sàng nghe. Nhưng tình dục thì không".

Hilda đã nói đúng. Mặc dù Emily hấp dẫn, mái tóc và áo quần không đúng một làm cô có vẻ già hơn nhiều.

"Chúng ta sẽ không nói câu nào về tình dục nếu cô không muốn. Tại sao cô buồn rầu đến thế?"

Cô há hốc miệng tỏ vẻ kinh ngạc "Tôi không biết là nó thế đấy". Cô cố nói nhưng lại bắt đầu khóc. Sau khoảng một tá khăn Kleenex (loại khăn tay bằng giấy) và một cốc nước trà, cô lại bắt đầu nói chuyện.

"Tôi không thể giải thích cái đó. Tôi đã khô khan mười lăm năm nay rồi. Lúc đầu tôi cố xua đuổi sự thể ấy đi. Bác sĩ biết không, tôi đã cố gắng đến chỗ hẹn để tìm một niềm thích thú mới nhưng không còn gì có tác dụng cả. Mỗi người đàn ông đều hình như đuổi theo một việc - tình dục, và họ làm tôi hoảng sợ".

"Tôi nghĩ cô không muốn nói về tình dục"

"Ồ tôi không quan tâm. Tôi khổ sở lắm, nhưng bây giờ nó cũng thế thôi"

Emily được điều trị tâm thần về vấn đề cơ bản: buồn nản và lo âu, với một gánh nặng tội lỗi. Dần dần cô nhận biết bằng cách nào cô đã cố gắng một cách vô thức tạo lại trong đời sống thực tại của cô những nét ảm đạm và thất vọng của tuổi trẻ. Cô tăng dần chú ý vào ăn mặc và phong cách bề ngoài và cô bắt đầu đi chơi vào những ngày hẹn hò. Cô không còn gây sự với những người đàn ông làm cô thất vọng và bắt đầu nhìn và hành động theo đúng tuổi cô hay trẻ hơn. Sau sáu tháng điều trị, Emily

nhận lời ông phó hiệu trưởng trường đại học. Sau tuần trăng mật, cô ghé lại thăm vị thầy thuốc tâm thần.

"Thưa bác sĩ tôi sung sướng nói rằng đây đúng là một cuộc viếng thăm xã giao. Tôi muốn nói với ông rằng tôi rất sung sướng. Tôi không biết người ta đã làm gì cho bao nhiêu người khác nhưng quả thực khoa tâm thần đã làm cái mà tạo hóa không thể làm: từ tôi trở thành lại một người đàn bà.

Điều trị duy nhất hữu hiệu đối với lãnh cảm toàn diện là tâm lý trị liệu (psychotherapy), bởi vì trạng thái này thuộc tâm thần. Khó khăn tình dục chỉ đơn giản là biểu hiện của trục trặc sâu xa về xúc cảm.

Tại Sao Sự Hái Ngăn Cản Cực Khoái?

Nơi con người, tình dục là lựa chọn. Giao cấu không phải là điều sinh tử để sống còn, chúng ta chỉ tìm nó khi những nhu cầu cấp thiết hơn đã được giải quyết. Thức ăn, nhà ở, và một cảm giác an toàn tối thiểu đi trước. Khi sự nguy hiểm đe dọa bằng mọi hình thức thì tạo hóa chuẩn bị hành động. Một trong những chức năng đầu tiên phải ném xuống biển là cực khoái (Tiếp đến là "cương" ở đàn ông, sau đó là hoàn toàn mất ham muốn xác thịt ở cả hai phái.

Một cô gái mười chín trong thâm tâm tự hỏi "nó có thực sự an toàn không", có thể sẽ có đủ sợ hãi để ngăn cô không đạt đến cực khoái).

Một cô thư ký hai mươi lăm tuổi, ly dị, có hai con nhỏ, có thể lo lắng khá nhiều về việc mang thai ("Tôi có nhớ uống viên thuốc ngày hôm nay không nhỉ?") để xóa sạch bất cứ khả năng cực khoái nào.

Lãnh Cảm Có Thể Có Nguyên Nhân Hữu Cơ Không?

Đứng trên quan điểm sinh lý, bộ phận sinh dục nữ có lẽ là ví dụ hoàn hảo nhất về kiểu cách an toàn trên thế giới ngày nay. Mỗi bộ máy có một bộ phận để ngừng ngay trong trường hợp có trục trặc. Mặc dù thế, có cái gì thuộc thể xác thỉnh thoảng vẫn trục trặc. Chờ đến khi nó được điều chỉnh, cực khoái vẫn không thể có được. Vật chướng ngại lớn nhất, nói về vật chất, là màng trinh. Cái màng nhỏ này có thể làm ngừng bộ máy nếu nó có chiều hướng đó.

Nếu màng trinh cứng và dày nó có thể đẩy lui mọi tấn công của dương vật quyết tâm. Mỗi lần dương vật vòng ra khỏi cái da trống của màng trinh, là để lại nhiều đau đớn và sưng vù. Sự đau đớn có thể quá mức đến nỗi cô gái trinh nồng nàn nhất cũng sẵn sàng coi như chấm dứt cuộc đời. Cái màng trinh miễn cưỡng chỉ đơn giản là một gánh nặng khác của nền "văn minh" hiện đại. Ở những nền văn hóa đơn giản hơn, bà cụ già của bộ lạc đã hủy bỏ màng trinh bằng một cái que nhọn, trong ngày đầu tiên của kỳ kinh nguyệt đầu tiên.

Một Cô Gái Tân Tiến Có Thể Làm Gì?

Cô phải giải quyết bằng cách hủy bỏ khác hơn cách của bà cụ già với cái que. Trong phòng mạch bác sĩ, bệnh nhân có màn che và được dùng thuốc an thần thích hợp. Cô nằm trong khi bác sĩ thực hiện ca cắt màng trinh, với một con dao mổ bằng thép không rỉ, ông cắt màng trinh theo hình chữ thập. Thế nghĩa là xong nửa phần đầu của cuộc giải phẫu.

Nửa phần sau của thủ tục lại là phần quan trọng nhất. Y như khi giải phẫu lỗ tai, phải giữ vết rạch cho nó đừng khép lại. Khoảng một tuần sau ca phẫu thuật, khi

sự đau đã biến mất, người chồng hay người bạn trai sẽ nói rộng chỗ mổ với bất cứ dụng cụ nào mà họ cho là thích hợp. Giao hợp đều đặn và thường xuyên trong sáu tuần đầu là điều cần thiết để xóa bỏ những tàn dư của màng trinh và để cho âm đạo lành một cách tốt đẹp.

Đấy Có Phải Là Sự Rắc Rối Duy Nhất Mà Màng Trinh Có Thể Gây Nên Chẳng?

Không. Thêm vào sự kinh ngạc của người đàn ông về sự có mặt hay vắng mặt của nó, màng trinh còn làm một trò tinh nghịch khác. Ở những bà trên bốn mươi, chỗ màng trinh trước kia có thể bị sưng lên. Thay vì một ít tàn dư rách nát nho nhỏ của màng trinh xung quanh cửa mình, đã hình thành một cái u cứng và đau. Cái đó gọi là "mào màng trinh". Như một người lính gác, nó đứng trên đầu vành dưới của lỗ âm đạo. Mỗi khi mặt dưới dương vật lướt lên trên, là gây đau đớn. Cách điều trị thông thường vẫn là bù vào chỗ estrogen bị thiếu hụt, nguyên nhân trước tiên của chứng ấy.

Có Hình Thức Lãnh Cảm Nào Khác Của Đàn Bà Trẻ Không?

Có. Có lẽ đó là hình thức lãnh cảm thông thường nhất (và thường là tạm thời) gọi là "lãnh cảm tuần trăng mật" (honeymoon frigidity) có thể cần một thời gian ngắn để điều chỉnh sự hòa hợp tế nhị và thân mật: giao hợp. Mong muốn cực khoái ngay vào tuần trăng mật là ve vãn sự thất vọng. Dù cho đêm tân hôn không phải là lần đầu tiên đôi bạn ngủ chung với nhau, nhưng sự lo lắng và sự bồn chồn của dịp này cũng đủ để che lấp mọi cơ hội cực khoái. Đôi khi còn có thể tệ hơn nữa. Sue kể chuyện đã xảy ra với cô:

"Giờ đây hầu như tôi không thể cười nhạo việc đó, nhưng đêm hôm ấy tôi nghĩ thế là tận cùng thế giới rồi. Lúc hôn lễ và cuộc tiếp tân và tiệc mừng vừa xong thì đã gần nửa đêm. Tony và tôi về khách sạn. Chúng tôi nói chuyện đôi phút, rồi cởi áo quần và lên giường nằm. Đây là lần đầu tiên chúng tôi làm việc ấy. Tôi muốn nói rằng trước đám cưới, chúng tôi chơi đùa với nhau nhiều nhưng chưa bao giờ đi hết đoạn đường. Thôi được chúng tôi lên giường và đều rất kích thích. Anh ấy hôn tôi khắp người và tôi bắt đầu kéo anh lên trên mình tôi, nhưng lúc bấy giờ bỗng nhiên anh lúng túng.

"Tôi không hiểu có cái gì đấy không ổn, tôi hơi hoảng sợ. Anh ấy nói "Em có mang cái ấy theo không?" Tôi hỏi "Mang cái gì cơ chứ" Anh ấy nói "Đồ bảo vệ. Em không muốn có thai ngay tối nay phải không?" Anh ấy quên sắm những cái bảo vệ, và chỉ có trời biết, tôi cũng không có nốt. Thế là chúng tôi quyết định cứ tiến tới bởi vì lúc ấy không có gì ngăn chúng tôi lại được nữa hoặc ít nhất đó cũng là điều chúng tôi nghĩ. Lúc ấy, anh ta không thể đưa vào được nữa. Anh càng cố đẩy vào, càng làm tôi đau đớn. Tôi cố giúp sức, nhưng sau một lát, đau quá đến nỗi tôi phải bảo anh ta ngưng lại.

"Lúc ấy đã ba giờ sáng, chúng tôi nghỉ ít phút và anh tìm được ít vaselin trong phòng tắm. Anh ấy dùng một ít và tôi nghiêng rằng, cuối cùng anh đưa vào được và chúng tôi nghĩ là sắp làm được rồi. Lúc ấy bỗng nhiên tôi cảm thấy kỳ kỳ và tôi nghĩ có lẽ anh ấy xé rách cái gì. Nhưng tôi nhớ lại là gần đến kỳ hành kinh của tôi. Dù vậy, cái đó cũng không sao. Khi anh ấy rút dương vật ra, anh bắt đầu xuất tinh và thế là hết. Chúng tôi sắp đi ngủ thì mặt trời bắt đầu mọc. Đấy là cái đêm tồi tệ nhất trong đời tôi!

"Nhưng thực tình tôi không thể than phiền gì. Kinh

của tôi chỉ kéo dài ba ngày và lúc bấy giờ chúng tôi đều đã hoàn hồn lại từ sự náo động của biển cố bão táp kia. Phần còn lại của tuần trăng mật chúng tôi diễn ra tốt đẹp. Tony và tôi đã đền bù quá nhiều cho nhau sau cái buổi ban đầu ê chề ấy!"

Sue trải qua một cơn cùng cực. Rất hiếm khi tất cả những việc ấy cùng xảy ra một lúc mặc dù chúng có thể ngã ngũ ra như thế. Chỉ thỉnh thoảng là sự mê ly trong đêm tân hôn, nhưng thật ra nó không thể làm rầy rà cho ai cả. Giống như bất cứ sự vận hành phức tạp nào khác, giao hợp cần có thời gian rōda. Cặp vợ chồng mới cần làm quen với sự đáp ứng của nhau, phải học cách phối hợp những phản xạ sinh dục của nhau và đôi khi cần phải loại ra những mong ước không thực tế.

Những Mong Ước Nào Không Thực Tế

Giao hợp, theo cách mô tả thương mại hóa trên màn ảnh, sách vở và T.V, được phác họa như hai cơ thể hoàn thiện, hoàn toàn xứng hợp với nhau, được nâng lên đến chiều cao của những thú vui nhục dục của loài người. Trên phương diện lý thuyết, điều này có thể xảy ra, nhưng nó không mô tả sự việc trung bình. Người đàn bà mong đợi khoái lạc vượt ra ngoài những mộng tưởng sôi nổi nhất mỗi khi một dương vật kề gần âm đạo của nàng, chỉ là cầu xin thất vọng. Tình dục có thể cho khoái lạc một cách lạ lùng, nhưng xét cho cùng là hành động tâm sinh lý giữa hai người và có tất cả những hạn chế và khuyết điểm của bất cứ cố gắng nào của con người. Mong mỏi quá nhiều chỉ nắm chắc thất vọng. Nếu mọi vật không được hoàn hảo lần đầu hoặc lần thứ hai hoặc cả đến lần thứ hai mươi, thì trong suốt thời gian chồng vợ,

đôi bạn trung bình sẽ có bảy nghìn cơ hội khác để cải tiến.

Thế Thì Những Vấn Đề Về Lính Cảm Tự Nó Sẽ Sáng Tỏ Chẳng?

Rủi thay, không. Đôi khi mặc dù thiện chí của cả hai bên, những vấn đề ấy càng tệ hơn. Đơn giản, có thể chỉ là do dốt nát. Cô Wendy, hai mươi bốn tuổi, lấy chồng được sáu tháng. Cô đến bác sĩ chỉ vì cô không có bầu được. Còn nhiều điều hơn thế nữa:

"Bác sĩ thấy không, Ted và tôi đều rất nôn nóng có con. Tôi là "đứa con một", anh ấy cũng vậy. Chúng tôi muốn một gia đình đông con ngay khi có thể được"

"Được, sáu tháng còn hơi sớm để nản chí. Cô có bao giờ dùng thuốc ngừa thai không?"

"Những gì là ngừa thai, thưa bác sĩ?"

Chừng đó cũng đủ cho bác sĩ đoán vấn đề.

"Chị không thực sự cảm thấy gì trong lúc giao hợp sao, Wendy?"

Wendy lắc mạnh cái đầu xinh đẹp trong khi nước mắt tuôn xuống má "Tôi không biết cả cái tôi đang làm. Tình dục chắc phải hơn thế nữa. Nó giống như — như — không làm gì cả! Nhưng cuối cùng nó không đau như trước nữa"

Sau khi cô y tá sửa soạn Wendy để khám, vị bác sĩ đã tìm thấy đúng điều ông nghi ngờ. Màng trinh của Wendy hoàn toàn nguyên vẹn — dù thế nào cô ta cũng vẫn còn trinh. Tuy nhiên niệu đạo đã mở rộng, có thể đứt ngón trở vào dễ dàng. Trong phạm vi sinh lý, Ted và Wendy đã ở trong bóng tối.

Ngay từ lúc đầu Ted đã tìm thấy con đường của anh

nơi một cái lỗ khác và vì Wendy dự kiến giao hợp là đau nên cô cố gắng không rên la gì. Đường niệu đạo cuối cùng đầu hàng sự tấn công liên tục, nhưng không đúng là con đường dẫn đến nơi có thai. Vị bác sĩ cắt màng trinh và cung cấp cho Ted và Wendy một bản đồ con đường cơ thể học, ba tháng sau cô có thai. Một màng trinh nguyên vẹn vì bị gõ lộn cửa đã hoàn thành bảng kê khai nguyên nhân hữu cơ của lãnh cảm. (Trường hợp này rất độc đáo, đồng thời rất hiếm).

Nhưng Phải Chăng Ở Vài Người Đàn Bà Âm Đạo Được Cấu Tạo Cách Khác Làm Họ Khá Đạt Cực Khoái?

Hình dáng các cơ quan sinh dục có lẽ là điều kiện ít quan trọng nhất để đạt cực khoái. Cực khoái vẫn có thể xảy ra ở những bà không có âm vật, không có âm đạo và ngay cả những bà có âm đạo nhân tạo nữa.

Có Những Bà Nào Không Có Cấu Trúc Như Sao?

Có. Âm đạo và âm vật có thể không bao giờ phát triển ở một số ít các cô gái. Ở những bà khác, bướu ác tính đòi hỏi cơ quan này phải chịu giải phẫu để lấy ra. Mặc dù bị mất hay thiếu, những bà này có thể và nhất định có cực khoái.

Những nhà phẫu thuật thẩm mỹ đã triển khai kỹ thuật chế tạo một âm đạo nhân tạo bằng cách dùng da ở mặt trong bắp đùi làm thành cái ống và khâu vào đúng chỗ của âm đạo. Sự thích nghi của cơ thể lớn lao đến nỗi nhờ giao hợp liên tục, da không còn là "da" nữa và mang lấy hầu hết những đặc tính của lớp lót âm đạo bình thường. Càng lạ lùng hơn, trong vòng sáu tháng, khoảng bảy mươi lăm phần trăm phụ nữ thấy có cực khoái bình

thường. Sự cung cấp các dây thần kinh đến vùng âm hộ rất phong phú đến nỗi bất cứ loại kích thích nào có được vẫn có thể đem lại cực khoái. Không có lý do nào ngăn cản các bà có cực khoái bình thường và liên tục, nếu muốn.

Thế Thi Tại Sao Nhiều Đàn Bà Khó Đạt Cực Khoái Đến Như Vậy?

Bởi vì họ là nạn nhân của một cuộc nổi loạn nội tâm. Một người đàn bà mà mối giao thiệp không thỏa đáng với một người đàn ông — chồng hay bạn trai cũng thế thôi — thường không thể biểu lộ rõ ràng cảm giác của mình. Chồng của cô là người tốt nhưng thân nhiên với những yêu cầu tình dục của cô. Một cách có ý thức, cô sẵn sàng sắp xếp những gì của chồng cô cho, mặc dù có sự trống trải về cảm xúc. Một cách không ý thức, những cảm xúc của cô lại chống đối.

Biểu lộ bên ngoài của sự phản kháng ấy có thể là mất cực khoái. Việc như thế đã xảy ra cho Angela, và đây xin nghe cô kể:

"Alex và tôi đã kết hôn mười năm và tôi cũng chẳng biết phải làm gì. Tôi đã thử đủ các cách và muốn đầu hàng. Cái tệ hại nhất là tôi thực tình không có gì để than phiền cả. Alex làm việc chăm chỉ, kiếm được nhiều tiền và nhiều người đàn bà muốn có người chồng như anh ấy. Nhưng tình dục với anh ấy — có lẽ tôi không nên nói điều này — là bình thường từ đầu đến cuối, rồi nó rã rời ra. Tôi thực tình đã không có cực khoái trong bảy năm nay".

"Bà nói: đa số đàn bà muốn có chồng như Alex. Thế bà muốn nói gì vậy?"

"Tôi bắt đầu thắc mắc. Ngày cuối tuần nào chúng tôi cũng đến thăm mẹ anh ấy. Khi anh ấy ở đây, anh làm như một cậu bé. Anh ấy quên hẳn tôi mà chỉ biết đến "bà mẹ nhỏ bé" của anh ấy. Tôi, tôi gần như ghét bà ta!" Mặt Angela đỏ lên. Đốt ngón tay cô trắng nhợt và nát điều thuốc với một nỗi hận thù. Như những lần gặp về sau đã phát hiện, Angela không "hầu như ghét" mẹ Alex, mà cô ghét bà một cách "say sưa". Trong nghĩa thực, sự say sưa của cô hướng về mẹ chồng gần như là số trừ từ sự say sưa cô đã có thể có khi giao hợp với chồng. Bộ mặt thiêng liêng của bà mẹ bé nhỏ của Alex chưa hề bao giờ được bàn cãi giữa hai vợ chồng cô — Alex không cho phép như thế. Cho nên Angela chống lại bằng con đường duy nhất còn lại — bằng cách vô thức, khi lên giường với cơ quan sinh dục của cô. Cô rút lui khỏi Alex gần bằng mức độ cảm xúc anh đã làm lạc hướng nơi cô. Nói về sự trả thù, thì gần như hoàn hảo trừ việc nó làm hư khoái lạc của cô.

Giải quyết mối xung đột nội tâm cần có sự hợp tác của Alex. Lúc đầu anh cương lại: "Không có bác sĩ tâm thần chen vào giữa tôi và mẹ tôi". Sau vài lần, anh bắt đầu nhận thức rằng "mẹ" đã chen vào giữa anh và vợ anh. Anh đã có can đảm cắt đứt quan hệ, vắng gần như thế. Anh thăm mẹ mỗi tháng một lần và cố gắng nhìn bà bằng con mắt người lớn. Sự việc đã trở nên tốt hơn, lần duy nhất mà Angela thiếu cực khoái là khi cô giao hợp với Alex trong đêm họ đi thăm mẹ về.

Sút Kém Về Cực Khoái Có Luôn Luôn Dính Dáng Đến Người Chồng Không?

Hầu như luôn luôn, mặc dù đôi khi sự liên hệ không rõ ràng. Lấy trường hợp Ellen:

"Bác sĩ ạ, tôi không biết nó là cái gì. Tôi cố làm bất cứ

cái gì đúng như Jim bảo. Tôi đã đọc tất cả những sách anh mang về nhà nói về nghệ thuật tình dục. Tôi để cho anh ấy làm cho tôi đủ thứ (mà chúng tôi có thể nghĩ ra) nhưng tôi vẫn không cảm thấy gì cả".

"Jim cảm thấy như thế nào?"

"Anh ấy đã đọc tất cả những sách ấy và anh cảm thấy kinh khủng. Anh ấy nghĩ có cái gì không ổn nơi anh, nếu anh không làm thỏa mãn tôi. Nếu anh ấy có một lần cực khoái trước khi tôi có — đây là chín mươi chín phần trăm số lần — anh ấy cảm thấy hoàn toàn mất tinh thần. Đôi khi, sau đó anh không thể đi ngủ". Ellen cố cười. "Tôi nói với anh ấy rằng cái đó không quan trọng. Cứ việc tiến tới không cần tôi. Tôi đã bỏ cuộc lâu rồi"

Với Ellen, giao hợp cũng kích thích như giặt áo quần, và Jim thu xếp theo kiểu đó. Sau khi họ đến nhiều lần với bác sĩ, câu chuyện đã phát lộ ra. Cả Jim và Ellen đều có rất ít kinh nghiệm tình dục trước khi lấy nhau. Ellen tự đặt mình vào tay Jim, như cô đã tả đây, bởi vì "người đàn ông phải biết mọi điều về việc ấy! Jim không biết, và anh hoảng sợ. Cuộc sống tình dục của họ là một chuỗi các chương trong những sách tình dục mới nhất — một loại tình dục sách vở. Mọi cái đều chính xác một cách khoa học trừ phần về con người. Cô Ellen đáng thương cũng không biết nhiều hơn một cách có ý thức. Một cách không ý thức cô bực bội lối giao hợp theo "khoa học đời sống" của chồng cô, và cô có lý vững vàng. Trong giao hợp, cảm xúc thực sự của con người có thể bù trừ vào bất cứ yếu kém nào so với hình thức hoàn hảo. Dù cho kỹ thuật thiếu điều luyện, tình yêu và âu yếm có thể lấp lỗ hổng. Một khi nhận thức được như thế, Jim vất sách đi, Ellen cảm thấy muốn giống một người vợ hơn là làm bài và những lần cực khoái thay thế cho thất vọng. Như Jim

đã nói ít lâu sau: "Nói thật, Ellen và tôi đã học với nhau nhiều từ những đêm bão táp hơn là tất cả những sách vở gộp lại!"

Việc Gì Xảy Ra Nếu Người Đàn Bà Không Nhìn Nhận Rằng Sai Hổng Cực Khoái Là Một Vấn Đề Cảm Xúc?

Thế thì nàng có thể gặp nhiều thất vọng. Đôi khi kết quả là một cuộc hôn nhân tầm thường. Một người đàn bà bị lãnh cảm chọn lựa một cách không ý thức một người chồng liệt dương. Chàng không kéo dài đủ để kích thích nàng — dù cho chàng có thể cương được thì nàng cũng không thể đạt được cực khoái. Bằng cách lựa chọn một người đàn ông có vấn đề về cảm xúc, người đàn bà có thể khỏi lo phải gặp cái mà nàng rất muốn tránh: sự khoái lạc của tình dục. Đôi khi kết quả có thể thảm hại.

Thế Là Thế Nào?

Nếu người đàn bà bắt đầu cảm thấy rằng đạt cực khoái chỉ là vấn đề tìm "đúng" cái dương vật, nàng có thể quyết định làm một cái gì theo chiều hướng đó. Danh từ thông thường của sự tìm kiếm như thế là nymphomania (chứng cuồng dâm của phụ nữ). Không hay biết gì đến bản chất thật của vấn đề, người đàn bà đi từ đàn ông này đến đàn ông khác, từ tiệc nhậu này đến tiệc nhậu khác để tìm "khoái lạc thật sự". Những người đàn ông đã cố gắng thỏa mãn nàng đều nghĩ rằng mình đang "được cái gì đó". Không gì có thể xa sự thật. Họ chỉ đơn giản lợi dụng một nạn nhân bất hạnh của sự "xung đột thần kinh" (neurotic conflict). Khi tất cả sức quyến rũ đã bị quét sạch, không còn bà nào mắc chứng cuồng dâm chịu đổi cuộc đời "lý thú" của mình lấy ba lần cực khoái mỗi tuần với người

đàn ông mình yêu. Sự đi tìm kiếm "dương vật thần diệu" phải chịu thất bại bởi vì trở lực của cực khoái không phải ở trong dương vật, cũng không phải ở trong âm đạo, nó ở não của chính nàng.

Chứng Thống Giao Là Gì?

Theo tiếng Anh thống giao hay giao hợp đau là dyspareunia căn nguyên từ một chữ Hy Lạp nghĩa là "bất hạnh làm bạn đồng sàng" Đây là cách nói rõ ràng nhất. Trong trạng thái này cố gắng đưa dương vật vào âm đạo thì đau lắm. Cử động ra vào của dương vật cũng đau. Trong những trường hợp hiếm hoi có cực khoái, cực khoái cũng đau. Thay vì có vui vẻ giao hợp trở thành một sự thử thách. Người đàn bà nhanh chóng chấm dứt sự đau đớn bằng cách chấm dứt tình dục.

Nguyên Nhân Nào Gây Nên Thống Giao?

Trong một số ít trường hợp, nguyên nhân cơ bản là cơ thể. Bất cứ bệnh nhiễm nào của khung chậu hay cơ quan sinh dục tự nhiên làm cho giao hợp khó khăn. Những tình trạng này thường hiển nhiên và chữa trị rất mau.

Thiệt hại nhỏ đối với cơ quan sinh dục do một dương vật hung hăng tấn công vào một màng trinh cứng, một âm đạo co cứng, hay một cô gái mất bình tĩnh ọ bên này khi đáng lẽ phải ọ bên kia, đều có thể làm đau, nhưng sự đau này tan mất khi vấn đề cơ bản được giải quyết.

Một nguồn đau đớn nữa trong giao hợp ở người lớn tuổi có thể do thiếu hoocmôn estrogen lúc mãn kinh. Khi thiếu hụt được bù đắp thì không còn đau nữa.

Có Cách Nào Ngăn Ngừa Bệnh Lạnh Cảm Không?

Có. Đầu tiên và quan trọng nhất: lạnh cảm là sự hiểu biết. Nó bắt đầu ở nhà, vào lứa tuổi lên ba lên bốn. Giáo dục tình dục trung thực, thẳng thắn là bước thứ nhất. Một phần sinh tử của chương trình này là tiếp tục giáo dục để theo kịp những yêu cầu sinh lý trưởng thành của đứa bé. Cô bé năm tuổi không cần biết rằng âm vật là trung tâm của cực khoái. Nếu cô biết em bé từ đâu mà ra cô đã được trang bị tốt đối với các vấn đề cô có thể gặp phải trong ít năm tới.

Tình dục là một chức năng bình thường, nó luôn luôn vẫn thế. Nhưng trong khoảng hai trăm năm gần đây đã có một cái tên xấu. Những nhà lãnh đạo tôn giáo tự chỉ định và những kẻ "bảo vệ luân lý" đã đánh lừa chúng ta bằng ý tưởng cho rằng "tình dục là xấu", tội lỗi của chúng ta là bánh mì và bơ của họ. Nếu sức ép còn giữ như thế, chẳng bao lâu nữa họ sẽ làm chúng ta cảm thấy tội lỗi về ăn uống (rõ ràng một số người đã cảm thấy như thế rồi). Tình dục cũng như ăn uống, có thể gây nên đau khổ to lớn nếu sử dụng không đúng. Tội lỗi không phải là câu trả lời, hiểu biết là một giải đáp tốt hơn.

Chiến tuyến thứ hai chống lạnh cảm là giáo dục cảm xúc. Nếu mục tiêu cuối cùng của tình dục đơn giản là cực khoái, thì hình thức lý tưởng để hoạt động sẽ là thủ dâm. Nó rẻ hơn, sạch hơn và tiết kiệm nhiều thời gian hơn, nhưng thiếu một phần quan trọng: sự lôi cuốn tình cảm với một người khác. Tình dục không cảm xúc tức khắc trở nên tình dục không cảm giác. Chọn một người mà nàng có thể yêu và kính là điều căn bản mà một người đàn bà có thể làm để thu nhỏ vấn đề cực khoái.

nàng có thể yêu và kính là điều căn bản mà một người đàn bà có thể làm để thu nhỏ vấn đề cực khoái.

Nếu Một Người Đàn Bà Vấn Đề Đạn Có Cực Khoái, Người Ấy Có Thể Nào Gặp Rắc Rối Sau Đây Không?

Có. Nhưng đa số những khó khăn sẽ tạm thời. Bất cứ cái gì ảnh hưởng đến cảm xúc của nàng đều có thể tạm thời cản trở cực khoái. Khi vấn đề trôi qua, cực khoái trở lại nhanh chóng. Thịnh thoảng trong giao hợp bình thường, vì lý do nào chưa rõ nàng cũng có thể không thấy cực khoái. Đây có lẽ là một trường hợp chập dậm thịnh thoảng vẫn xảy ra trong hệ thống dây điện sinh lực. Trừ phi dai dẳng và thường xuyên, không có gì đáng lo cả. Lối tốt nhất để bảo đảm cực khoái thường xuyên là giao hợp thường xuyên. Dụng cụ sinh dục, như một bộ máy phức tạp, hoạt động tốt hơn nhờ được sử dụng đều đặn.

Sigmund Freud, trong một lúc bi quan, đã nói: "Trong thế giới loài người, tình dục là chức năng đang chết." Nó không phải tồn tại như thế đó nếu chúng ta không muốn nó tồn tại.